

† **C O R N E L I U**
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU

EPISCOP AL HUȘILOR

Iubitului cler, cuviosului cin monahal și
tuturor dreptcredincioșilor creștini,

Har, Milă și Pace de la Dumnezeu, izvorul vieții
noastre, iar de la noi bucurie și binecuvântare!

**„Iar când a venit plinirea vremii,
Dumnezeu a trimis pe Fiul Său
născut sub Lege, ca pe cei de sub
Lege să-i răscumpere, ca să
dobândim înfierea.“**

(Gal. IV, 4-5)

Iubiți credincioși și credincioase,

Pentru a explica și exprima taina fără sfârșit a iubirii lui Dumnezeu față de noi oamenii, Sfântul Apostol Pavel a rezumat scriind Bisericii din provincia Galatia, că atunci când s-au plinit vremurile, Dumnezeu Cel veșnic și nevăzut, S-a făcut văzut prin Nașterea Sa, petrecută cu peste 2000 de ani, într-o peșteră din străvechiul oraș Betleem, împlinind promisiunile făcute prin profeți că din Betleem se va naște Mântuitorul, „*obârșia Lui este dintru început, din zilele veșniciei*“ **Miheia V, 1.**

Din acest timp binecuvântat, când Dumnezeu coboară pe pământ, pentru ca pe noi oamenii să ne înălțăm către El, istoria lumii și a noastră se schimbă, timpul fiind Cel care are binecuvântarea, sprijinul și prezența Lui.

Înainte de venirea Lui în lume, „*toți eram rătăciți, ca niște oi, fiecare pe calea noastră*“ **Isaia LIII,6**, dar El venind ne-a chemat prin taina Sfântului Botez devenind un trup tainic care este Biserica pe care niciodată și nimeni nu o va birui fiecare dintre noi având darurile și lucrarea pe care ni le-a dăruit Dumnezeu spre cunoașterea și împlinirea voii Sale, „*căci El voiește ca toți oamenii să mântuiască și la cunoștința adevărului să vină*“ **I Tim. II,4.**

Episodul Nașterii Domnului, petrecut mai presus de fire, are loc sub semnul celor mai smerite aparențe. El se naște aproape de pământul

pe care avea să-L răscumpere, El va fi culcat în iesle, deoarece prin El toată făptura, care a fost robită de stricăciune și moarte va fi izbăvită de suferință **Rom. VIII, 21-22.**

Sub chipul pruncului nevinovat, Dumnezeu coboară înconjurat de îngeri care aduc lumii mesajul bucuriei și al păcii celei cerești.

Prezența Lui în lume a adus bucurie pentru păstorii Betleemului și din nefericire respingere din partea celor puternici care-și temeau tronurile și pozițiile care-i avantajau.

Semnul împăcării omului cu Dumnezeu, se face vizibil prin Nașterea lui Hristos, pământul oferindu-i peștera, cerurile steaua, păstorii închinarea, magii darurile, iar îngerii cântărilor lor de pace și bucurie.

Cele ce patriarhii le doreau cu înfocare, profeții le preziceau, dreptii doreau să le vadă, acelea s-au împlinit și astăzi au luat sfârșit. Dumnezeu pe pământ S-a arătat în trup și cu oamenii a petrecut, așa cum ne învață Sf. Ioan Gură de Aur cu prilejul mării sărbători pe care astăzi o prăznuim („Predici la sărbători împărătești“, trad. Pr. D. Fecioru, București, 2002, p.7).

Sărbătoarea Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos este semnul apropierii unul de celălalt, deoarece Dumnezeu a coborât la noi din iubire fără sfârșit pentru a ne mântui din stricăciune și din suferințele provocate de păcate care sunt prezente peste tot în lume.

Minunea Nașterii Domnului are loc sub
semnul tainei, de aceea în cântările Bisericii
noastre, locul și sensul tainei celei minunate se
descoperă prin steaua de pe cer, prin peștera
Betleemului, prin păstorii și îngerii care o vor vesti
și descoperi lumii întregi de-a lungul veacurilor.
Taina nu va rămâne ascunsă, căci lumina din
această noapte sfântă va radia risipind întunericul
din lume și strălucind mereu, schimbând viața
și sufletele tuturor celor care îl vor primi pe
Mântuitorul Hristos, vor crede în El și-L vor
mărturisi prin faptele lor.

Dreptmăritori creștini,

a în fiecare an retrăim sărbătoarea Nașterii Domnului, cu bucuria și credința că El care a venit la noi, fiind împreună cu noi până la sfârșitul istoriei nu ne va părăsi, „*căci darurile și chemarea Lui nu se pot lua de la noi*“ **Rom. XI, 29.**

Timpurile pe care le trăim sunt timpuri pline de har și binecuvântare, dar și de mari provocări. O luptă mereu prezentă se dă în viața noastră, a Bisericii care este asaltată de numeroși dușmani văzuți și ușor de sesizat.

Avem nevoie de întoarcere la Dumnezeu prin adevărata credință și prin fapta cea bună. Este atâta suferință în lume, părinți care și-au uitat sau au părăsit dragostea față de proprii copii, copii care uită de îndatorirea de a deschide ușa propriilor părinți, de a-i mângâia în neputințele și oboseala anilor ce-i împovărează.

Sărbătoarea Crăciunului trebuie să fie prilej de împlinire a faptei celei bune care ne duce în împărăția lui Dumnezeu.

Adevăratul creștin este cel care trăiește credința prin împlinirea faptei celei bune. Mila biruiește în fața judecății, „*dar judecata este fără milă pentru cel care nu a arătat milă*“ **Iacov II, 13.**

O lume mereu bulversată de teama bolilor, a necazurilor, a lipsurilor sufletești și materiale, mărturisește starea de nefericire și depărtare

de Dumnezeu, care se accentuează cu fiecare zi ce trece.

Ce este mai trist când într-un an de zile există foarte mulți semeni ai noștri, care, numiți creștini, nu au găsit niciodată o zi spre a o închina lui Dumnezeu, izvorul vieții noastre, prin participare la taina sfintei împărtășiri cu Trupul și Sângele Domnului, spre iertarea păcatelor și viața cea veșnică. El ne-a încredințat „*că cel ce mănâncă Trupul Lui și bea Sângele Lui are viață veșnică și se va muta din moarte la viață*“

Ioan VI, 56-57.

Trist este când uităm să mulțumim lui Dumnezeu că ne hrănește, că ne binecuvintează cu ani de pace, că ne-a dat din roua cerului și în ciuda secetei prelungite și-a adus aminte de noi, umplând celor care s-au ostenit muncind, „*de hrană și de bucurie inimile noastre*“

Fapte. Ap. XIV,17.

Acum este timpul mântuirii, Dumnezeu ne așteaptă, să-L găsim și să umblăm pe calea ce duce la viață. Calea Bisericii este binecuvântare, pace, înțelegere, bunătate, iertare, îngăduință, nepomenirea răului.

Suntem chemați astăzi să redescoperim această cale, calea ce duce la viață pentru că orice creștin este destinat vieții și nemuririi.

Acesta este sensul sărbătorilor creștine, de a retrăi taina întâlnirii cu Mântuitorul Iisus Hristos, de a deschide ușa celor care ne aduc

vestea bucuriei celei mari, de a participa la sfintele slujbe ale Bisericii, de a deschide ușa celui singur, trist, părăsit, bolnav, căci împlinirea poruncilor Domnului se cuprind în acestea: „*să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuți*“ **Luca X, 27.**

Peste câteva zile se va încheia anul 2009, să-i mulțumim lui Dumnezeu cu recunoștință pentru darurile și binecuvântarea pe care ni le-a dăruit din plin, pentru purtarea de grijă față de această străveche Episcopie și să-L rugăm să ne binecuvinteze Noul An cu împliniri sufletești, cu sănătate și cu păstrarea și întărirea dreptei credințe, căci credința este spre toate cele de folos!

Către Hristos Mântuitorul Cel născut pentru noi și pentru a noastră mântuire, pururea fierbinte rugător,

† **CORNELIU**
EPISCOPUL HUȘILOR

